Patrimoni | Redacció | Actualitzat el 11/04/2022 a les 16:50

Amposta recupera la celòquia del Castell

La inauguració d'este espai patrimonial va tenir lloc el dissabte, 9 d'abril

L'Ajuntament ha adequat de forma integral el recinte. | Cedida

La **celòquia del Castell dels Cavallers de l'Ordre de Sant Joan, a Amposta,** ja és una realitat. Després de dos anys d'obres i treballs arqueològics, l'Ajuntament d'Amposta ha adequat de forma integral este recinte independent del castell perquè siga entès amb un caràcter pràctic i funcional, però sense perdre la morfologia original i el significat històric que va tenir per a la ciutat. L'**alcalde d'Amposta, Adam Tomàs**, afirmava durant la inauguració de la celòquia, el dissabte 9 d'abril, que este és un espai d'importància vital per a la ciutat: "Les administracions públiques tenim la responsabilitat de recuperar el nostre patrimoni, encara que siga amb apostes arriscades com esta, o com la que es va fer en el seu dia comprant tot el recinte del castell, avui declarat **Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN)**". La recuperació i posada en valor de la celòquia del Castell d'Amposta ha suposat una inversió de **600.000 euros per al consistori**, 450.000 dels quals finançats amb la subvenció de l'**15% Cultural**.

El regidor d'**Urbanisme**, **Tomàs Bertomeu**, explicava que "la inauguració de la celòquia no és el final d'este projecte, perquè és un espai amb molt de valor patrimonial i caldrà fer-ne molta pedagogia". Bertomeu recordava que "el que veiem avui és un concepte del que era el Castell i caldrà que tothom entenga què significaven la celòquia o el primer i el tercer fossat". Els treballs de recuperació i posada en valor de la celòquia van començar el maig del 2020 amb la finalitat de reconstruir la morfologia original dels murs i la volta, mentre que de la torre de la celòquia es pretenia fer una reconstrucció parcial de la seua volumetria. Així, durant les tasques d'**arqueologia** es va poder documentar l'existència de diferents vestigis com un tercer fossat, fins llavors ocupat

per rebliments de terra i restes de murs d'època moderna de finals **XIX i XX**.

L'arquitecte del projecte, **Carles Brull**, explicava que, anys enrere, es va realitzar una adequació de l'espai partint del **Molí d'Escrivà**, fins que fa uns anys es va descobrir que, a més de les **estructures medievals**, hi havia uns elements que conformaven un recinte independent: la celòquia. "Era la part del castell que estava més ben defensada, el lloc on tenia la residència el castellà d'Amposta i des d'on administrava totes les propietats de la **Corona d'Aragó**", detallava Brull. Un recinte gairebé desaparegut per les guerres i l'època industrial, pel qual, segons l'arquitecte, no podien reproduir-lo completament, però sí retornar el seu caràcter singular i recuperar la muralla del segon fossat. La reconstrucció volumètrica conceptual de la desapareguda torre de la celòquia s'ha dut a terme amb una estructura lleugera amb un entramat metàl·lic i revestiment de fusta, que ara farà les funcions de mirador.

El Castell d'Amposta representa un cas únic dins l'arquitectura de els **ordes militars** a l'àmbit de l'Ebre. Al contrari que els castells de **Miravet i Ulldecona**, no ocupa un punt elevat i, per tant, no presenta la clàssica estructura de recinte jussà i recinte sobirà. El castell d'Amposta està bastit damunt d'una plataforma i confia la seua inexpugnabilitat als fossats, d'aquí la seva potència i complexitat. Tanmateix, el castell ampostí sí que comparteix d'altres aspectes amb la resta de castells ebrencs, com ara la mínima conservació de restes andalusines. L'**arqueòloga Judit Siurana** reblava que "el castell d'Amposta és una joia patrimonial i hem pogut descobrir que ha estat un punt estratègic des de l'època ibèrica. Esperem que siga una plataforma per seguir impulsant l'arqueologia d'Amposta". Durant les dos campanyes d'excavació, el seu equip treure a la llum, entre altres coses, traces de la celòquia i estructures pertanyents a la fase andalusina del segle XII, així com una sala rectangular que podia ser un espai d'acumulació de rendes, amb una torre portal que permetria l'accés a l'interior del castell.